

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 76/11
16.11.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. З.Ј. и др, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 746/11 од 28.10.2011. године, подигнутом против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 2522/10 од 01.04.2011. године, у седници већа одржаној 16.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 746/11 од 28.10.2011. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Општинског суда у Владичином Хану К 98/06 од 06.06.2008. године у ставу I изреке и Апелационог суда у Нишу Кж1 2522/10 од 01.04.2011. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр.З.Ј.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је:

- дана 12.03.2006. године, око 19,00 часова, на магистралном путу Владичин Хан - Сурдулица у близини портирнице Х. ад у Ж, управљајући у правцу Сурдулице теретним возилом марке .., рег.бр .., власништво Ф.х.им.Б.П. ад, поступио супротно одредби члана 45. став 1. и члана 94. ЗОБС-а, јер брзину кретања возила није прилагодио конкретним условима пута, због влажног коловоза, смањене видљивости усред мрака и није држао потребно одстојање док се кретао возилом ... иза трактора марке ..., тип .., рег.ознака ..., који је вукао ручно израђену полуприколицу ..., а којим је управљао С.М. из Д.К, иако је био свестан да таквом војњом може угрозити јавни саобраћај и довести у опасност живот или тело људи и да код другог лица може наступити лака телесна повреда, али је олако држао да до тога неће доћи, па је предњим десним делом возила ударио у задњи леви крај наведене полуприколице, услед чега је настала штета на возилима, а оштећени Ђ.Д. из Д. је задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења главе и тела, потреса мозга, парцијално одстрањено косно-кожно меко ткиво са слепоочно потиљачне регије главе и површне огуљотине у пределу десног седалног дела,

- чиме би извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ,

јер је, у смислу одредаба члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Владичином Хану К. 98/06 од 06.06.2008. године, у делу изреке под I, окр. З.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од

две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окр. З.Ј, на основу члана 86. КЗ изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од три месеца од дана правноснажности пресуде. Окр. З.Ј. обавезан је да на име паушала плати износ од 2.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 64.096,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом у делу изреке под II окр. М.С, на основу члана 355. тачка 3. ЗКП ослобођен је од оптужбе за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Одлучујући о жалби браниоца окр. З.Ј, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 2522/10 од 01.04.2011. године, делимично уважио жалбу и преиначио првостепену пресуду у делу изреке под I, у погледу изречене мере безбедности, тако што је отклонио меру безбедности забране управљања моторним возилом изречену првостепеном пресудом, док је у преосталом делу жалбу браниоца окр. З.Ј. одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио. Првостепена пресуда је у делу изреке под II остала неизмењена.

Против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 2522/10 од 01.04.2011. године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 746/11 од 28.10.2011. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка 7. КЗ у вези члана 104. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи тако што ће преиначити правноснажне пресуде Општинског суда у Владичином Хану и Апелационог суда у Нишу и донети пресуду којом се према окр. З.Ј. одбија оптужба због кривичног дела из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, због наступања застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ.

Наиме, према одредби члана 103. тачка 7. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења наступа у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета се утврђује да је окр. З.Ј. оглашен кривим да је дана 12.03.2006. године извршио кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је законом забрањена новчана казна или затвор до једне године, па је, сходно одредби члана 104. став 6. КЗ, протеклом времена од четири године од извршења кривичног дела, дакле дана 12.03.2010. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 2522/10 донета 01.04.2011. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Нишу, по правилној примени кривичног закона био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. З.Ј. одбије оптужбу за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду делимично преиначио у погледу изречене мере безбедности а у непреиначеном делу потврдио, на тај начин повредио је одредбе

члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ, на штету окр. З.Ј.

Стога је Врховни касациони суд отклањајући учињену повреду закона преиначио пресуде Општинског суда у Владичином Хану К 98/06 од 06.06.2008. године у ставу I изреке и Апелационог суда у Нишу Кж1 2522/10 од 01.04.2011. године и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. З.Ј. одбио оптужбу за кривично дело из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио сходно одредби члана 197. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа - судија

Драгана Вуксановић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.